

יביע אומד

בראשות הגאון רבי יגאל כהן שליט"א

גיליון מס' 300

מדור חדש!!! פניני הדף היומי

פרשת בא

מאמר השבוע

מאת ראש המוסדות יהודי יגאל כהן שליט"א

דאגה

כְּשֶׁהָאָדָם צוֹעֵד בְּכָל מִשְׁעוּלֵי הַחַיִּים, וּבִתְרוֹךְ תּוֹכוֹ הוּא מִחְפֵּשׁ אֶת הַדְּבָרִים שֶׁהוּא קוֹבֵל כִּלְד מֵאִמָּא שְׁלוֹ... בְּדֶרֶךְ כָּל כָּל אִמָּא שׁוֹאֵלֶת אֶת בְּנָה כַּמָּה פַעֲמִים בַּיּוֹם - 'אֵתָה רַעֲב? אֵתָה מְרַגֵּשׁ טוֹב? חֹסֵר לָךְ מִשְׂהוּ?', וְהוּא מְרַגֵּשׁ שֵׁשׁ מִיִּשְׁהוּ שְׁאֲכַפֵּת לוֹ מִמֶּנּוּ... וְכֵן כֶּשֶׁהוּא גָדֵל, בְּתוֹךְ תּוֹכוֹ הוּא מִצְפֶּה שְׂגָם אֶשְׁתּוּ תִרְאֶה לוֹ שֶׁהִיא דוֹאֲגָת לּוֹ - שְׁלֵא יִהְיֶה רַעֲב, שְׁלֵא יִהְיֶה לוֹ חֵם אוֹ קָר וכו'.

כָּל אָדָם קוֹבֵל אֶצֶל אִמָּא שְׁלוֹ דְאָגָה - דְאָגָה לְבְרִיאֹתוֹ, דְאָגָה לְהִרְגָשׁוֹתָיו, דְאָגָה לְצִרְכּוֹ הַגִּשְׁמִיִּים וכו' - וְהוּא מִצְפֶּה לְקַבֵּל אוֹתָהּ גַם אֶצֶל אֶשְׁתּוֹ... וְאִם הוּא מִתְלוֹנֵן לְפָנֶי אֶשְׁתּוֹ שֶׁהוּא אֵינוֹ מְרַגֵּשׁ טוֹב, הוּא מִצְפֶּה שֶׁהִיא תִרְאֶה לוֹ שֶׁהִיא דוֹאֲגָת לְשִׁלּוּמוֹ. פַּעֲמִים רְבוֹת אִשָּׁה מְכִינָה אֶכָּל לְבָנֶי הַבַּיִת וְנוֹתְנַת לְבַעֲלָהּ אֶת הַהִרְגָּשָׁה שֶׁהוּא חֹלֵק מִבְּנֵי הַבַּיִת... הַאֲכָל בְּשִׁבִיל כָּלָם. וְכֵן גַּם כֶּשֶׁהִיא מְכַבֶּסֶת אֶת הַבְּגָדִים שֶׁל כָּל בְּנֵי הַבַּיִת... בַּעֲלָהּ הוּא עוֹד אֶחָד מִבְּנֵי הַבַּיִת, וְכֵן בְּשִׂאָר צְרִיכֵי הַבַּיִת.

אֲכָל, בַּעֲלָהּ אֵינוֹ מְקַבֵּל אֶת זֶה - -- הַבַּעַל הַרוֹצֵחַ לְהִרְגֵשׁ מִיְחָד אֶצֶל אֶשְׁתּוֹ אֵינוֹ מְקַבֵּל אֶת זֶה שֶׁהוּא 'חֹלֵק מִתּוֹךְ', וְכֵן כָּל הַזְּמַן הוּא מְרַגֵּשׁ חֹסֵר, וְלַפַּעֲמִים הוּא יְכוֹל לְפַתַח אֶצֶל שְׂנְאָה כְּלַפֵּי אֶשְׁתּוֹ עַל זֶה שֶׁאֵינָה מְרַאֶה לוֹ שֶׁהוּא מִיְחָד. וְכֵן הָאִשָּׁה צְרִיכָה לְדַעַת, כִּי פַעַת הַיְסוּד הַגָּדוֹל בְּיֹתֵר בְּשִׁלּוּם בֵּית הוּא לְהַכִּיר אֶת הַשְּׂנִי, לְדַעַת אֶת נַפְשׁוֹ וְלְהַבִּינָה... כִּי כֶּשֶׁאִשָּׁה אֵינָה יוֹדַעַת וּמְכִירָה אֶת נַפְשׁוֹ שֶׁל בַּעֲלָהּ, הַסְּכּוּי שְׁלֵה לְהִסְתַּדֵּר וּלְחַיּוֹת אִתּוֹ יְחַד שׁוֹאֲף לְאִפְס.

אֶחָת הַנְּקֻדוֹת הַחֻשׁבוֹת בְּיֹתֵר לְבַעֲלָךְ הִיא הַדְאָגָה, וְכָל מָה שֶׁעֲלִיךְ הוּא לְסַפֵּק לוֹ אוֹתָהּ כְּדִי שֶׁהוּא יִרְגֵּשׁ מְרַצָּה וּבְטוֹחַ בְּעַצְמוֹ, וְיִהְיֶה לוֹ הַכֹּחַ הַעֲצָמִי שֶׁהוּא צְרִיךְ כְּדִי לְהַעֲנִיךְ לָךְ אֶת מָה שֶׁאֵת צְרִיכָה, וְלָגֵרֵם לוֹ לְרַצוֹת לְהַחֲזִיר לָךְ בְּאוֹתָהּ מְטִבַּע.

הַפְתָּרוֹן לְזֶה הוּא פְּשׁוּט וְיְכוֹל לְחוֹלֵל פְּלֹאוֹת אֶצֶל בַּעֲלָךְ.

כֶּשֶׁהָאִשָּׁה מְגִישָׁה לְבַעֲלָהּ אֶת הַאֲכָל, אִם רַק הִיא תוֹסִיף לוֹ אֶת הַמִּשְׁפָּט - 'בַּעֲלִי הִקְרָ! הַכֵּנִתִּי בְּשִׁבִילְךְ אֲכָל שִׂיִּיָּהּ לָךְ טַעִים'. וְכֵן אִשָּׁר הִיא יוֹצֵאת לְעַבֵּד תְּאֵמֵר לוֹ - 'בַּעֲלִי הִקְרָ! אֲנִי שְׂמַחָה לְצֵאת לְעַבֵּד כְּדִי לְהַקֵּל מְעַלְיךְ אֶת עַל הַפְּרֻנְסָה'. וְכֵן הִיא מְכִינָה אֶת הַאֲכָל לְשִׁבֵּת תִּשְׁאֵל אֶת בַּעֲלָהּ - 'בַּעֲלִי הִקְרָ! הֵאֵם יֵשׁ תִּבְשִׁיל מִיְחָד שֶׁאֵתָה רוֹצֵחַ לְכַבּוֹד שְׂבַת קֹדֶשׁ?'

כֶּשֶׁהוּא יוֹצֵא מִהַבַּיִת תְּגִיד לוֹ - 'בַּעֲלִי הִקְרָ! אוֹלֵי תִשִּׁים סוֹדֵר כְּדִי שְׁלֵא יִהְיֶה לָךְ קוֹר? וְנָפָּה אִם הִיא יוֹדַעַת שֶׁהוּא אֵינוֹ צְרִיךְ סוֹדֵר, בְּכָל זֹאת הוּא יִרְגֵּשׁ שֶׁלְאֶשְׁתּוֹ בְּאֵמַת אֲכַפֵּת מִמֶּנּוּ. וְאִפְלוּ לְסַדֵּר לוֹ אֶת הַשְּׂמִיכָה בְּלִילָה כְּדִי שְׁלֵא יִהְיֶה לוֹ קוֹר... גַּם זֶה יִגְרֵם לוֹ לְהִרְגֵּשׁ אֶת הַהִרְגָּשָׁה שֶׁהִיא בְּגִדּוֹתוֹ שֶׁאִמָּא שְׁלוֹ דְאָגָה לוֹ שֶׁיִּהְיֶה בְּרִיא.

מאמר השבוע

הנהגות מרן

שאלות ותשובות

דוד המלך

לאשת החיל

פנינים מהפרשה

מוסר עם סיפור

פניני הדף היומי

בניית המקוה שנדרך...

שכחתי את הכל!

03-8000770

זמני מניסה ויציאת השבת

יום	ת"א	חיסה	ב"ש
מניסה:	16:36	16:33	16:32
יציאה:	17:28	17:24	17:28
ר"ת:	18:00	17:56	17:55

בירושלים: לנחגים 40 דקות 16:16

ניתן לתרום להפצת העלון ולהקדיש לעילוי נשמתו לברכה רופאה והצלחה בטל: 03-8000770 פריס ח-ן לתרומות: בנק מרכנתיל 17, סניף 732 חשבון 73443 ע"ש יביע אומר

הנהגות מרן
רבנו הרב עובדיה זוסף זאקלי

וקנה לך חבר

כל כך החשיבו רבותינו את ידיעת מלאכת הכתיבה, עד שדאגו על כך כבר מימיו הראשונים של התינוק בעולם, ומנהג היה לאחר ברית המילה לתת בידו של התינוק קולמוס וקסת, לאות ברכה שיזכה להיות סופר מהיר בתורת ה' (מחזור ויטרי ענייני מילה סי' תק"ז). עוד מנהג נאה היה בזמן בעלי התוספות להניח קולמוס תחת כר התינוק, לסימן טוב שידע לכתוב חידושי תורה (ילקוט מעם לעוז על מסכת אבות פ"ה מ"ח בשם רב דגן ומחזור ויטרי). ושמענו שמרן רבנו עובדיה זוסף זצ"ל כאשר היה משמש כסנדק, פעמים רבות לאחר הברית, אוחז היה בידי התינוק הרכות ומברכו מעומק הלב "יהי רצון שבאלו הידים תזכה לחדש חידושי תורה..."

(הכתב והמכתב).

שאלות ותשובות
מאת הרב יגאל סגן שליט"א

שאלה: מי שהיה חולה קורונה האם צריך לברך הגומל שהחלים?
תשובה: אם נפל למשכב דהיינו שעלה למיטה מחמת חוליו, כתב מרן (סי' ריט) שצריך לברך הגומל כאשר יבריא וכן פסק בחזו"ע ברכות.

שאלה: יש לי איזה שיפוץ בבית לעשות. האם יש עדיפות לקחת קבלן יהודי מאשר קבלן שאינו יהודי?
תשובה: וודאי שאם יש אפשרות לקחת קבלן יהודי זה עדיף שיהודי יהנה מנכסיו, וכמו שכתב הרמב"ם (פרק ה' מהלכות מתנות עניים הלכה ה') וז"ל: "מוטב שיהנה בני אברהם יצחק ויעקב מנכסיו ולא יהנה בהם ורע חם", אולם פעמים שמחירי יהודי הרבה יותר זול ולכן יש שמעדיפים להשתמש בהם.

שאלה: הלכתי להתפלל בכותל המערבי ומצאתי בין האבנים שטר של מאה דולר. האם אפשר לקחת אותם?

תשובה: שאלה יפה וצריך לדעת מה התכוון המניחם שם, שאם התכוון להקדישם לבית המקדש הרי שהם אסורים בהנאה וכמו שכתב הרמב"ם (מתנות עניים פ"ח ה"ח), ומ"מ נראה בסתם שדעת בני אדם שמניחים שם כספים שיבוא אדם אחר ויקחם והם מתפללים שזה ילך לאדם שצריך את הכסף, ולכן מותר לקחת בפרט אם הוא "עני". וראיתי בשו"ת משנת יוסף (חלק יא סי' רד) שכתב שאם הוא עני יקח הכסף לעצמו, ואם אינו עני יתרום אותו לקופת הכותל ע"ש.

שאלה: מי שאינו מריח וכמו שמצוי במי שהתקרר או בחולי הקורונה, האם יכול לברך בהבדלה על הבשמים בשביל להוציא את בני ביתו והם יריחו?

תשובה: בעל הבית יברך את ברכות ההבדלה והם יברכו לעצמם את ברכת הבשמים, ולענין כיצד יעשו זאת כתב בילקו"י (סי' רצז) שעדיף שיברכו בני הבית את ברכת הבשמים לאחר ההבדלה, וכדי שלא יטעה ויענה אמן אחר ברכתם באמצע ברכות ההבדלה בעוד שלעת עתה הוא לא שייך בברכה זו עד שיחזור להריח (עיין מרן סי' רחצ ובמשנ"ב שם).

דוד המלך
מאת הרב אליהו עמו שליט"א

סוד כוהן של גולית

מערכה מול מערכה

גובהו של גולית וניצוצות הקדושה

ונשאלת השאלה, האם זה במקרה שגובהו של גולית היה שש אמות, עם שש אצבעות בכף היד, כשסך הכל היו לו עשרים וארבע אצבעות? על מנת להבין את הדברים, עלינו לשוב לתחילת מגילת רות, שם מתארת המגילה את נעמי השבה לארץ ישראל, ועימה שתי כלותיה רות ועורפה, נעמי שידלה את כלותיה לחזור לביתם כדרך שדוחים את הבא להתגייר, אך רות שהכירה את האמת שביהדות, התעקשה לשוב עם נעמי, ואילו עורפה שבה לבני עמה, המדרש (פסיקתא זוטרתא רות א ד) מוסיף שעורפה נקראה בשם זה משום שהפכה עורף לחמותה. והמגילה מתארת את שלב הפרידה בין עורפה לנעמי, כשלכל פרט בפסוק ישנו חשיבות רבה, (רות א, יד) "וַתִּשָּׁקָה קולו וַתִּבְכְּנָה עוֹד, וַתִּשַׁק עֲרֹפָה לְחֻמּוֹתָהּ, וְרוֹת דָּבְקָה בָּהּ". צורת הפרידה היתה עם דמעות ונשיקה, ומדוע? מכיוון שעורפה היתה נשואה לכליון (מלשון כליה) בנם של נעמי ואלימלך, שהיה מגדולי הדור ופרנסיו (בבא בתרא צא ע"ב), זכתה ערפה והיו בה ניצוצות קדושה, וכעת כשנפרדו נשקה נעמי לעורפה וסיבת הנשיקה הייתה רוחנית, על מנת לשאוב מעורפה את כל ניצוצות הקדושה שהיו בה, והשאיירה אותה ככלי ריק.

לאחר שנודע לפלישתים שרוח רעה תקפה את שאל המלך, העזו פניהם ובאו להילחם בעם ישראל, בחוצפתם פלשו לתוך שטח שבט יהודה, כשנודע הדבר לשאל המלך, החל לגייס את עם ישראל על מנת להדוף את הפלישתים, הנביא מתאר שעם ישראל חששו להיכנס למלחמה מול הפלישתים, אלא יצאו ועמדו זה מול זה (שמואל א יז, כא) "מֵעַרְבָּה לְקִרְיַת מֵעַרְבָּה". במהלך ימי ההמתנה שארכו ארבעים יום, יצא ממחנה הפלישתים אדם ענק בשם גולית, הנביא (שמואל א יז ד) מתאר את גובהו "שֵׁשׁ אַמּוֹת וָזָרֶת" (זרת' הכוונה לחצי אמה), ובמשנת רבי אליעזר (פרשה ה) מובא, שלגולית ושלושת אחיו היו עשרים וארבע אצבעות, כשבכל כף יד שש אצבעות, וכולם היו מחרפים ומגדפים את בורא עולם, וכולם הוכו על ידי דוד, שמיד לאחר מפתם אמר שירה. מכיון שעם ישראל אין כוחו אלא בפיו, כלי מלחמתו של דוד המלך היו שירות ותשבחות לבורא עולם. והגמרא (סוטה מב ע"ב) מוסיפה שהנביא לא תאר אפילו חצי משבחיו של אותו רשע, משום שאסור לספר בשבחם של רשעים, והסיבה שבכל זאת מופיע תיאור חלקי על גבורתו, כדי לחלוק כבוד לדוד המלך שהצליח לגבור עליו.

הזרת' של גולית

על פי זה מבאר האריז"ל, מדוע גובהו של גולית היה שש אמות וזרת? מפני שרות התברכה בשש ברכות על ידי בועז, ועורפה שהיתה ההיפך ממנה התברכה בצד הטומאה בשש מעלות, לכן נולד לה בן גבוה שש אמות, שמסמל שהוא כוח אדיר של טומאה, ולכן גולית היה מחרף ומגדף את בורא עולם, משום ששורש נשמתו הגיע מצד הטומאה. ויש להבין מניין נוספה לגובהו של גולית עוד 'זרת'? אלא, התוספת של ה'זרת' הגיעה בעת שנשקה נעמי לעורפה ושאהב ממנה את ניצוצות הקדושה, ובאותה העת הכניסה בה את ניצוצות הטומאה שהיו ברות המואביה המכונים בשם 'סיגים', ממש כשם שבזהב מעורבים סיגים, ועל ידי הזיקוק מפרידים את הסיגים מן המתכת היקרה, כך הפרידה נעמי מרות את הסיגים שהיו בה, והשאיירה אותה קדושה וטהורה, ובנשיקתה לעורפה העבירה את כל 'הסיגים' שהיו ברות לעורפה. הדבר רמוז במילה 'זרת' שזהו בגימטריא שש מאות ושבע, שזה שוה ערך לגימטריא של המילה רות (שש מאות ושש) עם הכולל. ובכך השאיירה את רות קדושה וטהורה ללא שום שמץ טומאה, ואילו עורפה נותרה בטומאתה ללא שמץ של קדושה.

**לְרִכִּישַׁת סִפְרֵי הַרְבֵּי אֱלֹהֵי עֵמָר:
'מַעְבַּר לְסַגְלָה' עַל הַזְרַע שֶׁמִּשׁוֹן.
'הַמֶּלֶךְ דָּוִד' עַל סֵפֶר שְׁמוּאֵל א.
הַפְּנִסוּ לִ: אוֹפִקִים בּוֹקֵס אוּ בְּנִיד**

055-67-25-138

תלמיד חכם

לכל אישה שזכתה והתחנתה בשעה טובה ומוצלחת, ישנה עבודה תמידית שלא נגמרת. לא משנה מה בעלך עושה, תפקידך הוא להעריך אותו. ישנה אישה שהתחנתה עם אדם פשוט והיא מגדלת אותו ומרוממת אותו במחשבתה ובהרגשתה, וזה עושה פלאים לבעל, הוא רק מתעלה ומצליח בכל. ומנגד, ישנה אישה שנשואה לתלמיד חכם צדיק שתורתו אומנתו והיא כלל לא מעריכה מה יש לה בידיים, ויכולה בהחלט להורידו לבאר שחת. "אישה בונה אישה הורסת" - לא סתם נאמר, זה לא שיר בעלמא. אלא אימרא עמוקה של החכם באדם, שלא אמר מילים לחינם. אישה יכולה לבנות את הבית על ידי חכמתה וגם להרוס אותו חלילה. ומה קל יותר? בוודאי כולן יודעות. החכמה היא לדעת לבנות, ולהעריך כל מה שבעלך עושה וטוב בו. לייקר את היומיום שלו ואת הדרך שבה הוא צועד ורק כך הוא יתקדם ויעשה טוב יותר. על ידי ביקורת וזלזול בוודאי שלא יתקדם לשום דבר אלא להפך.

הרב הגאון יגאל כהן שיזכה לחיים טובים וארוכים, באירוסין של בתו היקרה דיבר בשבחו של תלמיד חכם, עד כמה אישה שמתחנתת עם בעל שלומד תורה צריכה להשקוּתו ולדאוג לו שישב וילמד, מתוך ענווה ופשטות כמוכן. בעל שלומד תורה באמת - לא תינסס לליבו גאוה על כך, ובטח שלא יתגאה על אישתו חלילה. אך הרב דיבר כמה תלמיד חכם יקר וחשוב בעיני השם יתברך, ולפעמים אישה שיש לה את זה בידיים כבר שוכחת להעריך ולייקר כל דקה של לימוד תורה, ששויה נצח נצחים ומחיה את כל עם ישראל, נותנת כוח לחיילים ומרפאת חולים. לפעמים אישה שנשואה לאברך התרגלה לכך, ומרגישה כאילו היא חלילה לא עושה כלום כל היום. צריך לזכור ולעורר את הערכה לכל מילה של תורה שכל כך חשובה לדור הזה.

הרב הגאון בשיא ענוותנותו אמר לחתן המיועד: "אני מוכן להיות השטיח שלך בכדי שתשב ותלמד תורה" - מדהים עד כמה כבוד הרב ומשפחתו מעריכים את לימוד התורה של בחור צעיר לימים שעומד להינשא עם בתו, שיכול היה לומר לבחור לשמור על בתו וכו', אבל הפוך - הרב בחר לומר לבתו עד כמה היא צריכה לתת לו ללמוד ולמסור נפש עבורו. כמו אימה, הרבנית הצדיקה שעושה זאת כל ימי חייה. ובכך כמוכן שהרב יודע שברגע שהבחור ילמד תורה לשמה מתוך ענווה ומידות טובות, כמוכן שישמח את אשתו עד בלי די, כי תלמידי חכמים שעומלים בתורה באמת ועובדים על מידותיהם, זו זכות להיות במחיצתם. בתורה יש את כל הפסיכולוגיה והדרך להגיע לנפש האישה ולשמחה.

וכאן נדגיש ונאמר, כי לכל אישה יש את התלמיד חכם שלה. זה יכול להיות תלמיד חכם במעשים טובים, בחסד, זה יכול להיות תלמיד חכם במידות, או תלמיד חכם בעבודה. לא משנה במה הוא עוסק, וגם אם בעלך עוד לא זכה בכלל ללמוד תורה, או שהינו עובד לפרנסתו ולומד תורה מעט, זה לא מוריד בטיפה ממעלתו. כי בעלך הוא בדיוק עובד שטוב לך, ועבודתך היא להעריך אותו ולהרים אותו במקום שאתם נמצאים. כל אישה יכולה להרים את בעלה לגבהים על ידי מחשבה טובה ועין טובה. ברגע שתעריכי ותורממי את בעלך לא משנה מה הוא עושה, הוא יכבד אותך ויעריך אותך עד בלי די. וכמוכן שכדאי מאוד לכל אישה לדחוף את בעלה לשמוע שיעורי תורה ואמונה, כי שם נמצא המפתח האמיתי לשלום בית ולשמחה בכלל. שנוכה לשמח את השם ולהכניס את שכינתו לבתים שלנו, על ידי השלום תהיה לו דירה בתחתונים.

לרכישת הספר "תוכו רצון אהבה" מאת מחברת הטור: 0548491930

ביאור ענין קרבן הפסח

"ויאמר ה' אל משה ואל אהרן בארץ מצרים לאמר: החדש הזה לכם ראש חֻדְשֵׁים ראשון הוא לכם החדש השנה: דברו אל כל עדת ישראל לאמר בעשר לחדש הזה ויקחו להם איש שֶׁה לְבֵית אָבֹתָ שֶׁה לְבֵיתוֹ וגו' (יב, א-ג)

טרם צאתם ממצרים, נצטוו ישראל לקחת שֶׁה בעשרה בניסן, ולשוחטו ביום י"ד ולצלותו שלם, ולאוכלו בליל ט"ו, ורק אז נגאלו. ויש להבין את הקשר שבין פעולות אלה בשה, לבין גאולתם ממצרים. אולם ביאור הדבר הוא, טבעו של האדם להיות מושפע מסביבתו, ומה שנחשב כנכבד אצל אחרים - נעשה נכבד גם בעיניו, אף כשמדובר במה שמצד עצמו אינו ראוי לחשיבות. וכך, על אף שבהגיעם למצרים צחקו בלבם על המצרים על שמחשיבים את השה לאלוהות, לאחר שנות מגורים רבות במצרים, הושפעו ישראל מפולחן השה והוא נעשה נערץ בלבם. לפיכך, ציווים ה' יתברך שיטלו את תועבת מצרים בחודש ניסן שמזלו טלה, והוא זמן האביב שהוא עונת ההמלטות של הטלאים, ומשום כך הוא חודש חגיגות פולחן השה במצרים בסוברם שאלוהיהם שולט בחודש זה על שאר האלהויות, וגם מתרבה לרוב שלטונו בחודש זה. וישחטוהו בתוקפו של החודש - י"ד בו, אחר חצות היום, ואחר כך יצלוהו למען יתפזר ריח צלייתו בכל הסביבה, לפרסם בחוצות את פרידתם ממנו, ולאוכלו בליל ט"ו הוא אמצע החודש כשהלבנה במלואה, אשר הוא הזמן שנחשב אצל המצרים כזמן פסגת גדולת אלוהיהם. קרבן זה, הוא הקרבת לבו של היהודי לפני בורא העולם, בזובחו את יצר פולחן העבודה וזה ובבטלו מלבו לחלוטין כל שמץ הערצה לשה, וכפי שהושפע עד כה מכל סביבתו. בכך הקריב כל יהודי הן את תחושת הערצתו לשה והן את ה'מה יגידו הסביבתי, שהרי המצרים היו רואים במשך ארבעה ימים את הכבש הקשור לכרעי המיטה, ושואלים על כך, ומקבלים תשובה שבקרב יובל השה לשחיטה, והיו שניהם קהות. ויותר משנועד להיות עונש למצרים, היה בזה ניסיון גדול לעם ישראל, שיקריבו הן את מושא הערצתם הפנימית על מזבח אלוהי האמת, והן את פחדם וחששם מדעת הסביבה. רק כשהקריבו את שני אלה, נמצאו ראוים לגאולה. שהרי אי אפשר להיות עם ה' ולקבל את התורה, כל עוד קיים קשר הערצה בלבם לדברי הבל. לפיכך הוצרכו לעשות את כל זאת. ומזה יש ללמוד לגאולה האחרונה. להקריב ולשחוט ולסלק מקרבנו כל זכר של מושאי הערצה פנימיים שהועתקו מתרבות הגויים, ולהקריב לכבוד ה' יתברך את ה'מה יגידו החברים והמכרים על היותו הגדול. ולב האדם יודע מרת נפשו עם איזה נסיונות הוא מתמודד, ובמה הוא נכשל בהערכת תרבות הגויים. ובזכות זביחה זו נזכה עם כל בית ישראל לגאולה שלימה, במהרה בימינו אמן

(מתוך ספרו החדש של הרה"ג הרב זמיר כהן שליט"א האדם במעגל השנה, ניתן להשיג בהדברות שופס במס' 0732221250).

מוסר עם סיפור

נאח הרב יעקב עמר שליט"א

סוד הברג היהודי

בפרשת השבוע אנו מגיעים לגאולת ישראל ממצרים, אנו מזכירים בכל יום כמה פעמים את ענין יציאת מצרים. אחת השאלות שיש, אנו אומרים "וכי יציאת מצרים" וכי מצרים יצאו? והלא עם ישראל יצא, אלא עיקר העבודה היתה להוציא את מצרים מתוך עם ישראל, את המצריות, את ההרגשה שאני תקוע, אני עבד, אני שפל, אני קטן, אין לי תקנה רוחנית, וזו הטעות שמושרשת על ידי היצר הרע.

כוח ההתחדשות הוא כוח עצום לכל משעולי החיים, רק שאין אנו יודעים מגודל הכוח העצום הטמון בכל מעשה שלנו. לדוגמא כאשר יהודי קובע עיתים לתורה, ובא מידי יום לשיעור הוא פעל פעולות עצומות [חוץ מן השכר העתידי וכח הטהרה שהשפיע] הוא התקדם בצעדי ענק, ואם נשאל אותו האם הוא הרגיש? התשובה תהיה שלילית!

כי האדם לא מרגיש שהוא מתקדם, וכך בכל תחום בחיי היומיום. אבל צריך האדם לדעת בכל ליבו שהוא התקדם, הוא התעלה, הוא התרומם. וכך היה המעשה הבא שסיפר אותו בעל המעשה הגאון הצדיק המשגיח המפורסם רבי מאיר חדש זצ"ל, שבקטנותו היה בשואה הארורה, הלך

לתומו בגטו, ובקרבן זוית פגש חיה הולכת עם שתיים - חייל גרמני נאצי ימ"ש, הגרמני צמא הדם הסתכל בעיניי בורקות על המראה התם של הילד 'מאיר חדש', וגרר אותו בגסות ובפראות אל המפקדה כדי להורגו רח"ל, ובבואו אל המפקדה, העמידו בקיר וכיון לעברו את קנה הרובה, וצווח על בצרחות זוז ימינה... והגאון זצ"ל מספר שהוא לא יכל להניע את רגליו, הם פשוט לא נשמעו לו, ומפיו של הגרמני ניתזו קללות נמרצות בפראות מבהילה, אבל הוא יותר התאבן ולא יכל לזוז מאומה. הגרמני צרח יותר חזק.

ומספר הגאון זצ"ל שבאותם הרגעים הוא התחנן לבורא עולם שיציל והבטיח הרבה קבלות.

ולפתע נפתח חלון מאחורי הילד 'מאיר חדש' וראשו של המפקד צץ החוצה, ושאל מה הצעקות האלו, אמר לו החייל הבאתי יהודי כדי להרוג אותו ולהשתעשע בו...

המפקד פונה אל החייל ואומר לו... עזוב אותו, ואל תצעק לי כאן, ובכך ניצלו חייו של הגאון זצ"ל.

אבל הסיפור לא נגמר, הוא המשיך את מסלול חייו, והימים נקפו החודשים חלפו וגם ההרגשה של ההצלה המופלאה, וחשב לעצמו הגאון זצ"ל שמא לא השפיע עליו כל המקרה!?

ולאחר שנים עלה לארץ ישראל, ולמד בישיבת 'חברון' בעיר חברון יע"א,

המשך מוסר עם סיפור

ושם בשנת תרפ"ט נכנסו פראי אדם חלאת האנושות הערבים ימ"ש לתוך היכל הישיבה וטבחו בבחורים ללא רחם, הפוגרום שנעשה שם היה איום ונורא, הבחור מאיר חדש נפל על רצפת בית המדרש וחברו בנימין שוכב לידו והם מתבוססים בדמם של חבריהם לספסל הלימודים, בנימין לוחש למאיר מה עושים? ענה לו מאיר! אל דאגה, תקבל קבלה והכל יהיה בסדר, וכך הוה, הערבים יצאו מהיכל כאשר ברקע יש דממת מוות ורק לפני שעה קלה היה הומה בית המדרש בקולותיהם של הבחורים הטהורים והקדושים האלו.

התרומומו להם בנימין ומאיר, פונה בנימין לחברו מאיר, ואומר לו מנין ידעת שניצל?

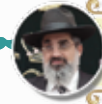
השיבו מאיר דע לך שכבר יש לי עבר עם מלאך המוות, ואני יודע כאשר מתחזקים זה פועל, כי בדיוק באותו הזמן חזרה אלי ההרגשה של ההצלה

במלוא עוצמתה, ואז גיליתי שכן זה פעל בתוכי, רק שזה היה תא רדום והתעורר לחיים.

יקח אדם לעצמו בורג ויעשה עמו סיבוב בקיר הוא לא יראה בעיניים את הסיבוב כלל, אלא שצריך לעשות סיבוב נוסף ועוד סיבוב ואז זה יהיה ניכר, ואם הבורג באורכו הוא עשרה מטרים, הסיבובים צריכים להיות רבים כדי שיהיו ניכרים.

כך בדיוק האדם בחייו, כשהוא לומד או עושה מצוה או התגברות באחת המידות שיש לנו, הוא פועל את הסיבוב, אף שלא ניכר שידע שהסיבוב נעשה ולכן לא להתייאש גם אם הוא חושב שלא התקדם, צריך לדעת בוודאות שהוא התקדם והוא התעלה.

לכן צריך להתחדש בכל יום, בכל מיני רעיונות איך לפעול ולהתקדם בלא ייאוש.

פניי הדף היומי

מאת הרב ירון מרדכי זכאי שליט"א

"כל פסוקא דלא פסקיה משה רבינו אנו לא פסקינן" (מסכת מגילה דף כ"ב) מדברי הגמרא אנו למדים שאסור לפסוק ולחצות פסוק שלם הן בזמן קריאת התורה, הן כשמלמדים אחרים.

אומנם לכאורה אנו מוצאים בכמה מקומות שאנחנו לא נוהגים כך, וישנם כמה וכמה דוגמאות, שכן כשאנו אומרים הלל בחגים ובראשי חודשים המנהג שהחזן אומר "אנא ה' הושיעה נא" והציבור עונה אחריו, ושוב אומר החזן "אנא ה' הצליחה נא" והציבור עונה אחריו אף שזהו פסוק שלם "אנא ה' הושיעה נא אנא ה' הצליחה נא" (תהילים)

ועל שאלה זו עונים רבותינו הראשונים (תוס' במסכת סוכה לח: דיבור המתחיל הוא) שהיות ופסיק זה אמרוהו שני בני אדם שונים (שמואל הנביא ואחי דוד) לא נאמר בו כלל זה ולכן אפשר לחצות אותו.

דוגמא נוספת אנו מוצאים בקידוש של ליל שבת, שלפני אמירת "ויכולו" אנו מוסיפים את המילים "יום השישי" (וישנם עדות שנהגו לומר כן גם בתפילת ערבית לפני אמירת ויכולו) ולמרות שלכאורה אנו פוסקים

מילים מפסוק שלם, שכן בתורה נאמרו מילים אלו בפרשת בראשית בפסוק: "ויהי ערב ויהי בוקר יום השישי", ואמנם הגאון רבי משה סופר מתיחס לכך בספרו שו"ת חתם סופר חלק אורח חיים סימן י' וכן הגאון רבנו יוסף חיים זצ"ל בספרו שו"ת רב פעלים (חלק א' סימן י"א)

ותרצו שכל שהפסוקים נאמרים דרך תפילה או תחינה ובקשה יש מקום להקל, תירוץ נוסף נכתב בספרי האחרונים שהיות ובפסוק זה ישנו טעם "אתנח" לפני המילים יום השישי נחשבות מילים אלו כפסוק חדש ולכן אפשר לאומרם מבלי לומר את כל הפסוק בשלמותו.

שבת שלום

ניתן לרכוש במהדור מיוחד את הדיסק אונקי של הר"ג ירון מרדכי זכאי שליט"א הכולל אלפי שיעורים, כל שיעורי הדף היומי על מסכתות הש"ס בשפה ברורה

ורחוקה. בפלא' 052-760352

כמו כן ניתן להאזין לקו הדף היומי בכל שעות היממה הינם בטלפון 055-9302663

בשעת דשפיא כבר למעלה משלוש שנים שמתקיים

כולל יום שישי

בשעות שכולם עסוקים בהכנות לשבת יושבים אברכים בבית המדרש "יביע אומר" ולומדים, ברצוננו להרחיב את שעות הלימוד ואת מספר האברכים. המעוניינים להיות שותפים

מוזמנים ליצור קשר:
03-8000770

בשעה טובה מתחילים משהו חדש

כולל עלות השחר

לימוד שמתחיל מהשעה 4:00 לפנות בוקר ועד תפילת "שחרית" בהנף החמה, הלימוד כולל שיעור קבלה עם ראש הכולל הרב משה אפרת שליט"א ולאחר מכן לימוד החומר בחברותות עד זמן תפילה, סלגה חודשית ללומדים. המעוניינים לקחת חלק באחזקת אברך ושהלימוד יהיה להצלחתם

מוזמנים ליצור קשר:
03-8000770

ניתן להזמין לשיעורי תורה / אזכרה ברחבי הארץ רבנים מכולל "יביע אומר" 03-8000770

נר תמיד לע"נ ר' מנשה בן רחל ז"ל ולע"נ שושנה מזהין בת זיוה ע"ה

בתרומה של 250 ש"ח אתם שותפים בהפצת העלון ב:20,000 עותקים